

НАРОДЕНЪ БУДИТЕЛЪ

СЕДМИЧЕНЪ ЦЪРКОВНО-ОБЩЕСТВЕНЪ ВЕСТНИКЪ ЗА ХРИСТИЯНСКА ПРОСВѢТА И ИНФОРМАЦИЯ.

Всички ржкописи и суми да се изпращатъ до редактора свещ. Д. ПОВЕЛСЛЕВЪ-ШУМЕНЪ.

АБОНАМЕНТЪ:
за година 50 лв.
предплатени на
два пжти.

БРОЯ 1 левъ.

ЗА ОБЯВЛЕНИЯ
се плаща по 1 левъ
на дума.

ЕФТИНИ! Материяли **ЕФТИНИ!**
БЪРЗА! ТЕЛЕГРАМА **БЪРЗА!**

Приятно ми е да съобща на Шуменци,
че снабдихъ

електротехническият си магазинъ

съ всички видове най-доброкачествени електрически
материяли: Лампи, Луксозни полюени,
разни абажури и пр.

На разположение на клиентитъ — вѣщи майстори
електротехници.

Цѣнитъ на всички материяли сж съ 10 — 15% по-
евтини отъ всѣкъждѣ другаде.

Моля почитаемиотъ клиентъ да не пропуска да по-
иска при потребъ, моитъ цѣни.

Винаги ЕФТИНИ и ОТБРАНИ

грамофонни плочи.

Съ почитъ: Василь Абджиевъ — Шумень.

МЕБЕЛНА РАБОТИЛНИЦА

съ специалистъ рѣзбаръ и тапицеръ

въ ул. „В. Левски“ срещу Б. Земл. Банка.

Изработва евтини **дивани, кушетки** и всѣкаквъ видъ
мебели въ строго опредѣленъ стилъ, съ художествена рѣзба
и рѣдка естетичностъ. Изработка художествена, солидна и
отъ най-първокачественъ европейски и мѣстенъ материалъ
съ гаранция.

А. Чолаковъ & Д. Богвъ — Шумень

СКЛАДЪ на солидни КРЕВАТИ:

Таблени, желѣзни, детски и пружини отъ
най-реномиранитъ фабрики.

Детски КОЛИЧКИ, мукети за дивани, куфери и
много др. МАНИФАКТУРНИ стоки

на конкурентни цѣни.

Магазинъ „Мария Луиза“ — Шумень

Антонъ Д. Илиевъ.

Свидетелскитъ показания.

Тѣ сж едни отъ доказател-
ствата предъ сѣдилищата по
углавнитъ и граждански дѣла.
Сѣдбата на обвиняемия зави-
си отъ свидетеля. Народа каз-
ва: „Двама свидетели могатъ
да те окачатъ на бѣсилката“.
Много невинни хора сж стра-
дали отъ лъжливи свидѣтели:
семеиста сж разплаквани и
разрушавани, много имоти сж
разпилявани отъ нечистата съ-
вест на свидетели. Още отъ
древностъ презъ вѣковетъ се
дочува плача на невиннитъ. Съ
лъжливи свидетели сѣдиха и
Иисуса Христа. А въ десетитъ
Божии заповѣди наредъ съ за-
повѣдта „не убий“ се казва
„не лъжесвидетелствуй“. И
наистина, лъжесвидетеля е уни-
щитъ и на честъ, и на име, и на
животъ. Съ лъжливи показан-
ия могатъ да се освободятъ
и много престѣпници. Отъ мо-
рала на свидетеля зависи пра-
восѣдието. А моралътъ следъ
войнитъ у народа ни много
отпадна. Председателъ на ок-
ръженъ сѣдъ е изказвалъ
своитъ опасения за сигурностъ
на честъ, имотъ и животъ на
гражданитъ, ако продължа-
ва този отпаданъ на моралъ
у много сегашни свидетели.
А напоследъкъ комисия при

Министерството на правосѣ-
дието е направила голѣми ре-
форми въ гражданското сѣдо-
производство: въ много случаи
вече нѣма да се допускатъ
устни свидетелски показания,
а ще се взематъ предъ видъ
само писмени документи.
Ние знаемъ какъ въ неда-
лечно минало страхъ обзема-
ше българина, кога получава-
ше призовка за свидетелъ. То-
ва биваше цѣло събитие за
него. Той се страхуваше дане
„изкриви“ нѣщо. Свидетелътъ
свещенодействуваше предъ
правдата, той бѣше обществе-
никъ въ пълната смисълъ на
думата. Тогава той и имаше
страхъ отъ Бога и срамъ отъ
хората. За подържане морала
у свидетеля тамъ присѣству-
ваше свещеника и той кълнѣ-
ше свидетеля. Но съ течение
на времето свещеникътъ бѣ
отстраненъ отъ сѣдилището.
Сѣдопроизводството се упова-
ва вече на обществения и
граждански моралъ. А този
именно моралъ безъ религия
е, който гнети днешното об-
щество. Нечистата съвестъ не
се стрѣска отъ председателя
— сѣдия, кога го кълне. Сви-
детелътъ прави оговорка
въ себе си и влиза въ ком-

промисъ съ съвестта си, ка-
то казва: „Нали не е свеще-
ника“. А това е защото въ
сѣзнанието на нашия народъ
служителъ на Бога е свеще-
ника, който вързва и развърз-
ва. Малко внимание се обър-
ща за санкциитъ на закона отъ
лъжесвидетеля. За това днесъ
мнзина се кълнатъ противъ
истината. Дѣла и процеси тор-
мозятъ днешното граждан-
ство. Клокотъ, клеветата, алч-
ността, безправствеността
иматъ здрава опора: Тя е лъ-
жесвидетелътъ — нечистата съ-
вестъ.

Въпроса за свидетеля е об-
ществения. Нужно е моралъ у
свидетеля. Налага се заедно
съ реформата въ гражданско-
то сѣдопроизводство, гдето не
се допусна вече свидетелъ, да
се гарантиратъ и свидетелски-
тъ устни показания, по дѣла
където се допускатъ такива.
Тази гаранция е, кога мо-
ралътъ отново се базира на въ-
рата, на религията. Нека свеще-
ника се допусне да влиза
въ сѣдилището и чрезъ клет-
вата въ Бога да контролира
сѣвеститъ. Още не е дошло
време въ нашето общество,
щото всѣки посвѣстъ да каз-
ва за истината: да — да и това,
което не е: не — не. Иначе
всички санкции на закона, ако
нѣма моралъ, малко ще по-
стигатъ целитъ си.

Свещ. Йорд. Свѣтославовъ.

П. Н. учителъ.

„Евангелие и животъ“.

II.

Въ духовнитъ основи на
старитъ цивилизации религия-
та заема виднѣ мѣсто, ако не
и първо. Но днесъ, кога хо-
рата сж отишли много напредъ
и коренно се преглеждатъ и
преценяватъ старитъ понятия,
вървания и учения, се успор-
ва отъ мнзина гений и учени
благодатната роля на религия-
та въ творческия процесъ и
развой на живота, като съще-
ременно се атакува съюза
между държавата и църквата.
На последния въпросъ Гр. Пе-
тровъ гледа като на второсте-
пененъ. Надъ него стои по-го-
лѣмъ и по-широкъ въпросъ:
каково е отношението на поли-
тиката и цѣлкупния животъ
къмъ религията? Каква роля
играе религията въ творчество-
то на живота? Да се води ли
борба противъ религията като
зълъ гений на народа?

Ничше казва: — Областта
на религията не ме е интере-
сувала. За да освѣтя въпро-
ситъ на моя духъ, азъ съмъ
намиралъ свѣтлина вънъ отъ
религията.

До като Томасъ Моръ, Сентъ-
Симонъ, бащи на социализма
и комунизма, гледатъ съ до-
бро око на религията — Карлъ
Марксъ, Енгелсъ, Бебелъ, Ба-
кунинъ осжждатъ религията
като най-пакостна и най-пагуб-
на сила между всички сили,
които подържатъ и движатъ
живота.

— Религията е опиумъ за
народа.

— Всички религии изобщо
сж опасни, заразителни боле-
сти за народа. Християнството
е ужасна школа на духовно и
политическо робство.

Отъ друга страна, Л. Тол-
стой, единъ отъ най-смѣлитъ
мислители, пише:

— Не знамъ, не разбирамъ
и се отричамъ да разбира,
какъ може да се живѣе безъ
религия. Смыслътъ и силата
на живота е само въ религия-
та. Вънъ отъ религията има
само духовенъ мракъ. Вънъ
отъ нея сърцето замръзва и
духътъ умира.

А англичанинътъ Ржскинъ,
най-дълбокиятъ изразителъ и
тълкувателъ на философията
на красотата, казва, че вели-
ко изкуство може да даде са-
мо народъ, които има велика
душа а основата на всѣко из-
куство е религията, безъ която
не може да съществува нито
държава, нито семейство, нито
общество, нито човѣкъ.

Тѣй мислятъ Нютонъ, Па-
стъоръ, Данте, Милтонъ и мно-
го други гениални, образова-
ни и умни хора.

Значи, въпросътъ за цен-
ността на религията не е та-
ка простъ.

Но не само религията е има-
ла свои противници.

Русо и Толстой сж противъ
науката и изкуството, като се
старали да докажатъ, че ци-
визацията развращава и по-
кваря хората и народитъ.

И философията има враго-
ве, както и политиката. Но то-
ва значи ли, че ние трѣбва да
се откажемъ отъ науката, да
заръжемъ изкуството, да плю-
емъ на политиката — на всич-
ко? — Разбира се, че не, как-
то не бива да отхвърляме ре-
лигията. Въ какво се състои
ценността на религията и ней-
ната сжщностъ, ще видимъ
после.

**Да не дружимъ съ
лошитъ хора.**

Има хора, които като че на-
рочно сж родени на свѣта да
не кажатъ никому сладка ду-
ма. Това имъ е станало таквъ
навикъ, че тѣ дори и не го
чувствуватъ, а отиватъ до
тамъ, че накарватъ ближния
си да плаче.

Народната мъдростъ казва:
„Съ какъвто се съберешъ, та-
къвъ и ставашъ“. Вземете ед-
на сламка и поставете я въ
китка босилекъ и нека постои
тамъ 5—10 минути. Извадете
я и ще видите, че тя сама ме-
рише на босилекъ. Така е и
дружбата на добритъ посредъ
лошитъ. И нека не считаме за
маловажна вредата, ако се
сближимъ съ лоши хора. Щомъ
такова сближение е погубило
и велики мъже като Соломо-
на и Сампсона, какво остава
за насъ? Дивитъ звѣрове не
би направили толкова вреда,
когато лошитъ хора. Нека
избѣгваме дружбата съ лоши-
тъ хора, а да следваме добро-
детелнитъ, отъ които ще има-

ме двойна полза: ще увеличимъ
добритъ си навици, а лошитъ
ще намалимъ. Ако чистимъ за-
гнититъ ябълки отъ коша, за
да предвардимъ отъ загиване
другитъ, ако лѣкаритъ изрѣз-
ватъ изгнититъ и неизцѣрими
части на тѣлото отъ страхъ да
не би цѣлото тѣло да се зара-
зи и това се прави отъ жела-
ние да се предпазятъ остана-
литъ части на тѣлото, то кол-
ко повече трѣбва да постѣп-
ваме така съ хора, на които
приятелството е вредно за насъ.
Ако можемъ да ги поправимъ
безъ да ни повредятъ — добре,
но ако не можемъ — трѣбва да
ги отхвърлимъ и напустнемъ.

Каквото влияние указватъ
лошитъ хора на добритъ, та-
кова влияние указватъ лоши-
тъ книги, развращающитъ ки-
нематографи и съблазнителни-
тъ картини. За това трѣбва да
се пазимъ и отъ еднитъ, и
отъ другитъ, и отъ третитъ.

Свещ. П. Юрдановъ.

К. Тетмайеръ

Два разказа.

I

Споменъ.

Той умираше! Прѣдъ очитъ
му притъмнѣ и той почувствува,
че наближава смъртта. Тога-
ва той извърна мислено по-
гледъ назадъ — къмъ изминатия
житейски пжтъ — за да види
още веднажъ своя животъ.

И прѣдъ очитъ му тихо ми-
наха въ дълга върволица разни
лица, всѣко отъ които бѣше
свързано съ нѣкаквъ споменъ
— за нѣкаква мъжа или за нѣ-
що радостно. И тѣжнитъ спо-
мени бѣха много повече отъ
радостнитъ. Тогава умиращи-
ятъ си каза, че нѣма какво да
сѣжлява, дѣто за последенъ
пжтъ вижда тия лица.

Изведнажъ изъ тѣлпата блѣ-
снаха двѣ очи, пълни съ сълзи.
Той ги позна и, като разпжди
всички други образи, съсрѣ-
доточи погледа си въ тѣхъ.

Бѣха очитъ на единъ ста-
рецъ-просѣкъ, когото той
прѣзъ една зимна нощъ бѣше
отсѣпилъ дрехата си, като
самъ се бѣше лишилъ отъ нея.

И скръбъ, дълбока скръбъ
го обзвѣ при мисълта, че ви-
жда тия очи за послѣденъ пжтъ
и че нивга вече не ще ги види.

II

Сѣдъ

Душата напусна тѣлото. Хва-
на я ангелътъ за ржка, пове-
де я прѣзъ сива печална пу-
стина и я положи на единъ ка-
мѣкъ. И чу се гласъ отгорѣ
— изъ нависналата далечъ нао-
коло оловно-сива мъгла, който
казваше: „Сѣди се сама!“

И изведнажъ прѣдъ очитъ
на душата протече рѣка, води-
тъ на която, както душата раз-
бра, бѣха само отъ сълзи,
обаче, мъжни.

Ангелътъ каза: „Вижъ! Това
сж сълзитъ, които хората сж
пролѣли по вина на тебе, ко-
гато ти бѣше на земята!“

Душата отвърна: „Да, но тукъ има и мои сълзи“.

Три пъти ангелътъ повтори това на душата и три пъти душата му отвърна все така. И ето — изведнажъ мжтнитъ води на рѣката се избистриха като кристалъ и станаха много по-дълбоки. Тогава ангелътъ продума: „Ето сълзитъ, които майка ти е пролѣла по вина на тебе“.

А душата закри лицето си съ ржцѣ и отвърна: „Да, виновна съмъ — тукъ нѣма мои сълзи!“ — Прѣвелъ Рад, Лп-ваковъ.

ИНФОРМАЦИИ.

I Както у насъ съществуватъ „Червения кръстъ“, така и у турцитъ „Червения полумесяцъ“, съ сжщитѣ цѣли и задачи като „Червения кръстъ“. Но християнитѣ иматъ и *блѣз* и *синъ* кръстъ за борба противъ разни обществени злини. Не отдавна и турцитѣ си основали дружество, *зеленъ полумесяцъ*, което се е обявило противъ пиянството. Отъ статистиката, що печати това сдружение, се вижда, че досега сж записали надъ 7000 члена. А отъ 9000 постжпления и закононарушения — 1200 сж били извършени отъ пияни хора. Старитѣ турци отъ начало се противопоставяли, но сега насърждавали младежта да бжде трезвена.

II Въ централния паркъ на Ню-Йоркъ по настоящемъ се издигала грамадна статуя на Буда. Щѣла да коства 100,000 долара. Паритѣ ги давали последователитѣ на Буд а отъ Съединенитѣ Щати. Протестантитѣ у насъ правятъ голѣмъ шумъ около онова, що вършатъ отъ името на Исуса въ Америка. Това, що става въ столицата на Америка ги изобличава страшно. Нека, прочее, оставятъ на мира измжчения православенъ народъ и се притекатъ на помощъ на своитѣ патрони, като христианизиратъ себе си — патронитѣ си и многобройнитѣ язичници — будисти въ Америка.

III Кoresпoндeнтaтa на в. *Catholic Times*, съобщава, че по настоящемъ имало голѣма кавга между протестантитѣ англичани и католици англичани. Англиканската църква симпатизирала на католицитѣ. По случай ревизията на молитвената имъ книга, допустнали вече *молитви за умрелитѣ, за изповѣди и въ известни случаи да се съхранява св. причастие* и пр. . . Бирмингамския Епископъ протестираше противъ тия молитви, но по-вечето ги приели. Кентерберийския Епископъ се задоволил да каже, че е съгласенъ да се ревизиратъ молитвитѣ за да бждатъ *по-разбрани и еластични*, думи иначе твърде разтегливи.

IV Въ Ливерпулъ имало обичай, твърде много таченъ отъ народа, когато едно годишния мандатъ на кмета изтича, неговитѣ съветници да му подаряватъ една твърде хубаво подвързана библия. Ние що имъ подаряваме?

V По настоящемъ протестантитѣ въ Германия трѣскаво работятъ за да образуватъ една силна протестанска партия подобно на католишката партия.

VI Въ Бирмания имало следния твърде интересенъ обичай.

Щомъ се помине нѣкой, всички приятели, познати, па и съседи, му поднасяли подарѣци всѣки споредъ материалното си положение. Всички подарѣци бивали наредени и носели етикетъ — като на изложба — и то предъ портитѣ на кжщата на покойния. Срѣдъ

тия подарѣци — има оркестъръ, който непрестанно забавлява гоститѣ съ своя отличенъ репертуаръ.

VII. Археологическото дружество отъ Иерусалимъ съобщава, че е открило каманитѣ отъ Капернаумската синагога, гдето нашия Спасителъ е проповѣдвалъ преди 1900 год. До скоро мѣстността Капернаумъ е била грамада отъ развалини до Галилейското езеро. Унищожаването на тоя градъ станало отъ оноваземлетресение, което се е случило при разпятието на И. Христа. Ракопикитѣ продължаватъ.

VIII. Чудо глѣмо е човѣшкия мозъкъ! Особено човѣшката паметъ!

Помислете само за оная грамада отъ факти, сензации, впечатления, идеи, думи, цифри, картини, въображения! Вижте единъ музикантъ, който на изустъ дирижира една симфония. Помислете за реда и хармонията, които царятъ въ всички тия струпани съкровища.

Помислете за многобройнитѣ раздѣли и подраздѣли въ една такава малка съвмѣстимостъ: еди коя си частичка отъ мозъка има еди коя си паметъ, друга гѣнка — друга паметъ и тѣй н. т.

Спрете се и помислете сжщевременно, че паметта човѣшка е едновременно и библиотека и библиотекаръ, картинна галерия — т. е. изложба и тѣхнитѣ съхранителъ, и че въ единъ моментъ, чрезъ едно чудо, което не може да се разбере, тя ни дава идеята, думата, въображението, исканото отъ мисълта — и веднага гипредава съ свѣткавична бързина; възъ отъ това, когато мисълта говори — веднага и съ сжщата бързина се предава на гласнитѣ органи.

Допускали здравия разумъ, че всичко това се дължи на случайността? Не. А отъ где е у човѣка този безцененъ инструментъ?

(Dr. Caffalis въ L' Evangeliste)

Съобщава Свещ. П. Икономовъ Варна.

Насърдчение на убийствата и самоубийствата у насъ

Много права е идеята, че вѣстникътъ е обоюдоостро оржжие: той може да направи иголѣмо добро на народа и голѣмо зло. Нашата страна не е лишена отъ добри и полезни вѣстници, но не е лишена и отъ пакостни вѣстници, които търсятъ своя успѣхъ въ сензациитѣ и въ екстравагантноститѣ. Следъ войната кървожадността въ нашия народъ се увеличи, убийствата и самоубийствата зачестиха. Това трѣбваше да стрѣсне всички, които милѣятъ за своето отечество. Особено вѣстниците, на които призванието е да бичуватъ злото. Въмѣсто това, нѣкои наши събрата сѣкаш чакатъ да се яви нѣкое злодѣяние, за да си направятъ реклама. Жажда за сензации е толкова голѣма, щото и най-жестокитѣ злодѣяния намиратъ съчувственици. Нѣкой загубилъ ума си въ своего помрачение извършва жестоко убийство, а слѣдъ това убива и себе си. Сензационниятъ печатъ, вмѣсто да оплаче жертвата, започва да въздига самоубиетѣ. Отъ самоубийството се прави идолъ за почитане. Всичко друго: и човѣшко милосърдие, и черковенъ авторитетъ, и общественъ моралъ, и закони на страната трѣбва да се преклонятъ прѣдъ **героя-убиетъ**, защото, слѣдъ като

е убилъ една невинна жертва, е постигналъ и на своя собственъ животъ. Безумецътъ е герой за нѣкои наши тѣй наречени общественици! . .

Не е ли дошло врѣме на сждебнитѣ власти да се замислятъ малко повече върху тоя въпросъ и да потърсятъ легални срѣдства за ограничение на злото? Каквото ще да се казва, но публичнитѣ възхваления и оправдания на убийствата внасятъ опасенъ бацилъ въ нашето болно общество. Черквата отъ паметивѣка осжжда самоубийствата и се отказва да опѣва самоубилитѣ се. Но за това си похвално поведение тя днесъ е изложена на нападки отъ известни срѣди, които иматъ дързостта да се наричатъ още и общественици.

М. М.

Хроника.

Умѣляваме нашитѣ абонати отъ града при възможностъ да изплатятъ своя абонаментъ, за да не става нужда да се търсятъ чрезъ пощата, което е трудна и мжтнелна работа. Освенъ това добре ще сторятъ и нашитѣ абонати учители и учители, които ще смѣнятъ презъ ваканцията адреса си, да съобщатъ съва въ редакц ята, за да не се губятъ броевитѣ имъ.

Негово Високопреосвещенство Русенскиятъ Митрополитъ Михаилъ миналиятъ петѣкъ пристигналъ въ гр. Варна. Тамъ прекаралъ нѣколко дни въ частна работа и си заминалъ обратно въ срѣда сутринта, на 1 юний. На Възнесение е билъ въ с. Писенецъ, Русенско.

Професоръ Д. Дювагеровъ отъ Богословския факултетъ пристигна въ града. Вчера държашка на тема *Безсмъртието на миналото*. Тази вечеръ, сжбота 6¹/₂ часа, ще говори въ чит. Ар. Михаилъ на тема *Религия и наука*, а утре, недѣля, 10¹/₂ часа сутринта, въ салона на „Юнакъ Крумъ“ ще говори на тема *Християнство и социализмъ*. Въ идния брой на вестника ще дадемъ отзивъ за тия сказки.

Въ недѣля, 5-и того, при църквата „Св. Три Светители“ въ града ще се произведе изборъ за свещеникъ на вакантната енория. Кандидати за енорията сж диаконъ Иванъ Вълковъ, чиновникъ при Шуменското архиер. Намѣстничество и Ненко Хубанчевъ. И двамата сж завършили курса на Соф. Дух. Семинария. Водятъ се най-живи агитации въ полза на единия и другия кандидатъ. Нѣкои християни ни се оплакаха, че духовни лица около стария диаконъ сж вършили открита агитация въ полза на единия кандидатъ. Мислимъ, че не правятъ добре, защото това имъ е забранено по законъ. Нека се даде свобода на християнитѣ да изкажатъ волята си въ избора

Разниѣнни телеграми:

Негово Благовѣйство Свещеникъ Ст. Н. Стефановъ Хас. Факж, О. Пазарско.

Вамъ и на членовѣтъ отъ братството сърдечно благодаря за изказанитѣ чувства и добри пожелания за именния ми день. Царьтъ.

София — Двореца Негово Величество Борисъ III Царь на Българитѣ.

По случай тезоименния день на Ваше Величество и патронния празникъ на добротворното просвѣтно братство: „Св. Царь Борисъ“ въ Хасанъ-Факжйската църковна енория отъ името на всички членове на братството и свое име поднасямъ на Ваше Величество нашитѣ вѣрноподанически чувства на силна обичъ и преданостъ. Всеблагия Богъ да Ви дарува крепко здраве и дълголетие за много години. На братството председателя Вамъ преданъ поданикъ и усърденъ молитствотелъ:

Енор. свещ. Ст. Н. Стефановъ

Добротворно-просвѣтното братство при църквата „Св. Николай“ въ Варна, ржководено отъ свещеникъ П. Икономовъ, развива жива дейностъ. На 22. май по случай патронния празникъ на братството е даденъ концертъ — забава съ отбрана програма. Председателътъ е прочелъ отчетъ, отъ които се вижда каква работа е вършена въ братството отъ 25. декември 1925 год. до 31 мартъ т. г. Доложена *Равносмѣтка* на това братство говори колко е то добре поставено въ финансово отношение:

ПРИХОДЪ

Отъ членски вноски 44243'20
отъ волни пожертвувания 15046
л. отъ беседи 2312 л. отъ случайни 544 л. Всичко постжпило 62145 л.

РАЗХОДЪ

Даде а помощъ въ пари 31695 л. дадена помощъ въ млѣко 2124 л. дадена помощъ месо 602 л. дадена помощъ хлѣбъ 5025'40 л. дадена помощъ въ лѣкарства 140'75 л. дадена поощоъ за лѣчение 3600 л. за библиотека 1228 л. за канцеларски 917 л. за поживи 840 л. За погребение 3434 л. всичко изразходвано 50016'15. На лице 12129'05 лв.

Добротворно-просвѣт. братство е основано и въ с. Хасанъ Факж, О. Пазарска околия. То работи отъ 1 апр. 1925 год. въ съставъ председателъ свещ. Ст. Н. Стефановъ и членове: Ст. Ганчевъ, Ив. Коевъ и секретаръ-касиеръ А. Радевъ. Братството презъ из-

теклата година е получило нѣколко бедни семействичино. Изпратило е въ жното сиропиталище 300 Купило и раздало на бедна ца платъ за горни дрехи ризи. Държани сж релѣди. Сектанство не е допу да се развие въ енорията давани сж книжки съ гнозно просвѣтно съдържъ кръстчета, картини и пр. изтеклата година въ кс братството сж постжпило лева приходъ, а е раздало за благотворителни цели лева. На лице у касиерата въ кѣмъ 1 апрѣль 1269 лева. Гласуванъ е жетъ за 1927-928 ф. години приходъ 5000 лв. и раз 3700 лв. Всичко горенизговори, че не само въ ветѣ могатъ да се осос при църквитѣ такива братно това може да стане селото. Примѣрътъ на Ст. Н. Стефановъ е достно убедителенъ и ние мказваме нашитѣ сърадаванъ

Обръщаме се съ кѣмъ нашитѣ събрата ници да приематъ съ найбока резерва всичко онова ето отъ години и особно последния брой на варнен. Съветникъ се пише с нашия редакторъ. Добровсѣки, който се интересува достовѣрността на писатамъ, да поговори съ свещ. Попвасилевъ.

Излъзълъ е въ отдѣл отпечатъкъ „Ржкописъ Софрония Врачански“ отъ шия съгражданинъ г. Ив. ловъ, извадка отъ списан на Българската академия наукитѣ, книга XXXV Въ печатъ влиза катехизисъ православната вѣра. лужава вниманието на в интеллигентенъ човѣкъ, а бно на свещеницитѣ.

Г-нъ Антонъ Илиевъ съдържателъ на магазинъ „Мария Луиза“ въ Шумен бившъ църковенъ настояни моли да съобщимъ, че щеници и всички христоще намѣрятъ при него за домашна мобилировка най износни цени и при леко споразумение.

Въ най-скоро време

ще бжде привършено общо въ шлия градъ

ЕЛЕКТРИЧЕСКОТО ОСВѢТЛЕНИЕ.

Въ интереса на всѣкиго е да започне още отъ сега да си приготви ИНСТАЛАЦИЯТА, която ще струва сега много по евтино — както материала, тѣй и работата — отколкото по късно, когато изведнажъ всички ще почнатъ да инсталиратъ.

Имамъ на складъ всички ЕЛЕКТРИЧЕСКИ МАТЕРИАЛИ отъ най-доброто качество, ПОЛУЧИХЪ разкошнитѣ люлеи, малки и голѣми отъ 150 до 1500 лв.

Имамъ на разположение специалистъ, софийски **мастеръ-инсталакторъ**. Приемамъ за извършване всѣкакви видоци ИНСТАЛАЦИИ, скрити и открити, електрически звънци, телефони, динамомашины, грѣмоотводи, мотори всѣкакви електрически апарати.

Давамъ пълна гаранция за СОЛИДНА ПРИМѢРНА РАБОТА. Извършвамъ инсталации и на срочно изплащанъ

При склада на шевнитѣ машини „ЕКСЕЛЪ“ безплатенъ курсъ по бродерия и махография.

Н. Р. БЕРАХА — Шуменъ
Телефонъ № 135.